

**SPRAWOZDANIE Z BADAŃ
ZANIECZYSZCZENIA POWIETRZA BENZENEM
NA OBSZARZE WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO
W 2007 ROKU**

Badanie zanieczyszczenia powietrza benzenem, metodą wskaźnikową, zgodnie z Programem Monitoringu Środowiska w Województwie Małopolskim na lata 2007-2009.

Opracowanie:

Dział Monitoringu Środowiska
Delegatury WIOŚ w Tarnowie

Zatwierdził

Kierownik Delegatury WIOŚ
w Tarnowie

Kryszta Golebiewska
mgr Krystyna Golebiewska

Spis treści

1. WARTOŚCI DOPUSZCZALNE STĘŻEŃ BENZENU W POWIETRZU ATMOSFERYCZNYM.....	3
2. PODSTAWOWE INFORMACJE NA TEMAT METOD PASYWNYCH.....	4
3.CHARAKTERYSTYKA LOTNYCH ZWIĄZKÓW ORGANICZNYCH (LZO), W TYM BENZENU.....	5
4.REALIZACJA ZADANIA: „ POMIARY BENZENU W WOJEWÓDZTWIE MAŁOPOLSKIM W 2007 ROKU” METODĄ WSKAŹNIKOWĄ.....	6
5. PORÓWNANIE METODY PASYWNEJ Z MANUALNĄ - MIASTA: TARNÓW I KRAKÓW	12
6. PODSUMOWANIE	14

Spis rysunków

Rys.1. Lokalizacja punktów pomiaru benzenu metodą pasywną w województwie małopolskim w 2007 roku.....	14
Rys.2. Rozkład średnich stężeń benzenu na obszarze województwa małopolskiego w 2007 roku..	15
Rys.3. Średnie stężenia benzenu na poszczególnych stanowiskach pomiarowych w roku 2007 w województwie małopolskim. (metoda pasywna)	16
Rys.4. Zbiorcze zestawienie stężeń średniorocznych benzenu w poszczególnych punktach pomiarowych w województwie małopolskim w 2007 roku.....	19
Rys.5. Porównanie stężeń średniorocznych benzenu na poszczególnych stanowiskach w latach 2004-2007 w województwie małopolskim.	19
Rys.6. Zmiany stężeń średniorocznych benzenu w latach 2004-2007 w punktach pomiarowych na obszarze województwa małopolskiego	20

1. WARTOŚCI DOPUSZCZALNE STĘŻEŃ BENZENU W POWIETRZU ATMOSFERYCZNYM

W związku z akcesją Polski do Unii Europejskiej dostosowano przepisy prawa i wynikających z nich działań w ochronie powietrza do odpowiednich aktów prawnych Wspólnoty.

Podstawowym dokumentem określającym wymagania dotyczące oceny i zarządzania jakością powietrza w UE jest Dyrektywa 96/62/EC tzw. dyrektywa ramowa. Głównym celem działań wynikających z dyrektywy jest utrzymanie jakości powietrza w rejonach, gdzie jest ona dobra i jej poprawa w pozostałych rejonach. Przepisy Dyrektywy zostały przetransponowane do polskiego prawodawstwa.

W oparciu o ustawę Prawo ochrony środowiska z 2001 roku z późniejszymi zmianami i odpowiednie rozporządzenia Ministra Środowiska, prowadzona jest bieżąca ocena jakości powietrza w strefach. Strefę stanowi: aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy lub obszar powiatu nie wchodzący w skład aglomeracji. Przy ocenie jakości powietrza należy uwzględnić takie substancje zanieczyszczające jak: benzen, dwutlenek azotu, tlenki azotu, dwutlenek siarki, ołów, ozon, pył zawieszony PM10 i tlenek węgla.

Rozporządzenia Ministra Środowiska:

- z dnia 6 czerwca 2002 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów niektórych substancji w powietrzu, alarmowych poziomów niektórych substancji w powietrzu oraz marginesów tolerancji dla dopuszczalnych poziomów niektórych substancji /Dz. U. Nr 87, poz. 796/,
- z dnia 6 czerwca 2002 roku w sprawie oceny poziomów substancji w powietrzu / Dz. U. Nr 87, poz.798/,
- z dnia 5 grudnia 2002 roku w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. Nr 1, poz. 12/,
- z dnia 5 kwietnia 2006 roku w sprawie zakresu i sposobu przekazywania informacji dotyczących zanieczyszczenia powietrza /Dz. U. Nr 63, poz.445/,

określają dopuszczalne poziomy benzeny ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz narzucają minimalną liczbę punktów pomiarowych w zależności od liczby mieszkańców w strefie.

Wartością wyjściową do oceny poziomów benzenu w powietrzu jest średnie stężenie tego związku dla okresu jednego roku, którego wartość dopuszczalna wynosi $5 \mu\text{g}/\text{m}^3$ dla terenu kraju (tabela nr 1) i $4 \mu\text{g}/\text{m}^3$ dla obszarów ochrony uzdrowiskowej (tabela nr 2).

W latach 2002–2009 dopuszcza się możliwość przekroczeń dopuszczalnych poziomów stężeń benzenu, wprowadzając margines tolerancji. Margines ten wynosił 100% w początkowym okresie 2002–2005, i będzie stopniowo obniżany do 0% w 2010r., w roku 2007 wynosił 60%.

Tab.1. Dopuszczalny poziom benzenu w powietrzu dla terenu kraju, czas obowiązywania, oznaczenie numeryczne tej substancji, okres, dla którego uśrednia się wyniki pomiarów, dopuszczalne częstotliwości przekraczania tego poziomu oraz marginesy tolerancji.

Lp.	Nazwa substancji (numer CAS)	Okres uśredniania wyników pomiarów	Dopuszczalny poziom substancji w powietrzu [ug/m ³]	Dopuszczalna częstość przekraczania dopuszczalnego poziomu w roku kalendarzowym ^{b)}	Margines tolerancji								
					[%] [ug / m ³]								
					2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	od 2010
1	Benzen ^{a)} (71-43-2)	rok kalendarzowy	5 ^{c)}	-	100 5	100 5	100 5	100 5	80 4	60 3	40 2	20 1	0

- a) – oznaczenie numeryczne substancji wg Chemical Abstracts Service Registry Number,
 b) – częstość przekraczania odnosi się do poziomu dopuszczalnego wraz z marginesem tolerancji,
 c) – poziom dopuszczalny ze względu na ochronę zdrowia ludzi

Tab. 2. Wartości odniesienia dla benzenu w powietrzu na obszarach ochrony uzdrowiskowej, oznaczenie numeryczne substancji oraz okres, dla którego uśrednione są wartości odniesienia.

Lp.	Nazwa substancji	Oznaczenie numeryczne substancji	Okres uśredniania wyników	Wartości odniesienia [μg/m ³]
1	Benzen	71-43-2	rok kalendarzowy	4

2. PODSTAWOWE INFORMACJE NA TEMAT METOD PASYWNYCH

Metody wykorzystujące pasywny sposób pobierania próbek, w odróżnieniu od innych metod oznaczania gazowych zanieczyszczeń powietrza, nie wymagają specjalistycznej aparatury do poboru próbek. Badane substancje gazowe dostają się do urządzenia absorbującego na drodze dyfuzji lub przenikania i tam zostają zatrzymane za pomocą czynnika pochłaniającego. Masa zatrzymanego składnika jest proporcjonalna do jego stężenia w powietrzu i czasu ekspozycji. Proporcja ta jest wyrażana przy pomocy współczynnika, wyznaczanego empirycznie dla danych warunków pomiarowych. Po czasie ekspozycji trwającym od kilku dni do kilku tygodni, próbki pasywne odsyłane są do analizy (dla benzenu - do analizy chromatograficznej). Zalety metod pasywnych to: prostota obsługi, mała masa i wymiary, brak źródła zasilania i niezawodność. Wady to: brak możliwości pomiarów

stężeń chwilowych, dostarczanie wyników „historycznych”, spowodowane czasem jaki musi upłynąć od momentu zakończenia ekspozycji do końcowego opracowania wyniku.

Pomiary w województwie małopolskim, wykonane z wykorzystaniem metody pasywnej, bazują na miesięcznym czasie ekspozycji. Pomiary stężeń benzenu i ich analiza chemiczna jest prowadzona wg *Metodyki pasywnej oznaczania benzenu z desorpcją disiarczkiem węgla* opracowanej w Zakładzie Chemii Analitycznej Instytutu Chemii i Technologii Nieorganicznej Politechniki Krakowskiej, pod kierunkiem dr inż. Andrzeja Kaliny.

3. CHARAKTERYSTYKA LOTNYCH ZWIĄZKÓW ORGANICZNYCH (LZO), W TYM BENZENU

Ocenia się, że do atmosfery emitowanych jest ponad 300 związków. Są one emitowane z wielu źródeł, wśród których procesy przemysłowe i transport zajmują czołowe miejsce. Na obszarach zurbanizowanych, takie źródła jak: gazy spalinowe z silników samochodowych, odparowanie produktów naftowych, stosowanie rozpuszczalników organicznych u przemysłowych i indywidualnych użytkowników są odpowiedzialne za emisję lotnych związków organicznych (LZO) do atmosfery. Nazwą LZO objętych jest wiele rodzajów związków chemicznych, z których najliczniej reprezentowane są:

- węglowodory (parafiny, olefiny, węglowodory aromatyczne),
- tlenowe związki organiczne (alkohole, ketony, kwasy, etery),
- halogenowe związki organiczne (chloro-, bromo- i jodopochodne).

LZO biorą udział w szeregu reakcji fotochemicznych wytwarzających szkodliwe, a nawet toksyczne produkty. Mogą także wywoływać poważne skutki zdrowotne, gdyż wiele z nich wykazuje właściwości toksyczne, kancerogenne, mutagenne lub neurotoksyczne. Ponadto, wiele z tych związków ma charakter odorów przyczyniając się do pogorszenia warunków bytowania ludzi.

Spośród węglowodorów aromatycznych na szczególną uwagę zasługują **benzen** i jego alkilopochodne, takie jak: toluen, o,m,p-ksyleny, etylobenzen, izopropylobenzen, 1,2,4- oraz 1,3,5-trimetylobenzen, ze względu na ich stosunkowo duże stężenia w powietrzu atmosferycznym w otoczeniu tras komunikacyjnych.

Benzen o wzorze chemicznym C_6H_6 jest to najprostszy węglowodór aromatyczny. Jest to ciecz bezbarwna, lotna, wonna, lżejsza od wody i nie rozpuszczająca się w niej. Pali się z łatwością (silnie kopący płomień). Pary benzenu posiadające działanie toksyczne na człowieka, są cięższe od powietrza.

Benzen naturalnie występuje w ropie naftowej do poziomu 4 g/l, poza tym w smołach węglowych. Całkowita produkcja benzenu w UE jest szacowana na około 7 milionów ton rocznie (rok 1994). Główne zastosowanie benzenu potrzebne jest do produkcji trzech pochodnych: etylobenzenu, cykloheksanu i kumenu. Benzen stanowi podstawę do produkcji związków cykloalifatycznych i aromatycznych, a dalej substancje te są wykorzystywane do produkcji tworzyw sztucznych, kauczuku syntetycznego, surowiec dla barwników, żywic, detergentów i środków ochrony roślin. W przeliczeniu na czysty benzen:

52 % - stosuje się w produkcji etylobenzenu, styrenu i polistyrenu, w budownictwie i opakowaniach,

20 % - stosuje się w produkcji fenolu metodą kumenową, fenol zaś jako surowiec w produkcji tworzyw sztucznych,

12 % - stosuje się jako surowiec w produkcji cykloheksanolu i cykloheksanonu a następnie kaprolaktamu – surowca do produkcji włókien poliamidowych i poliamidowych tworzyw termoplastycznych.

9 % - nitrobenzen, produkuje się z czystego benzenu do produkcji pianek poliuretanowych i barwników anilinowych,

3 % - alkilobenzeny do produkcji surfaktantów,

2 % - bezwodnik kwasu maleinowego i inne związki do produkcji żywic, środków ochrony roślin, olejów nawilżających, antyoksydantów dla tłuszczów i olejów,

1 % - chlorobenzen do produkcji środków ochrony roślin, leków, barwników, środki pomocnicze dla przemysłu gumowego i tekstylnego, substancji dezynfekujących, odświeżaczy powietrza, dla przemysłu chemicznego, rozpuszczalniki, oleje, tłuszcze, żywice, kauczuku syntetycznego, etylocelulozy itp.) oraz w niewielkiej skali jako rozpuszczalniki i odczynniki chemiczne.

Benzen emitowany jest z procesów spalania paliw stałych i płynnych, pieców koksowniczych i hut metali nieżelaznych. Źródłami emisji benzenu są również : stacje i bazy paliw, wytwórnie mas bitumicznych, pralnie chemiczne, drukarnie fotograficzne, przemysł (rafineryjny, chemiczny, hutniczy) i fabryki opon i obuwia. Istotnym źródłem emisji benzenu i jego alkilopochodnych jest motoryzacja (silniki o zapłonie iskrowym).

Liczna grupa związków aromatycznych wchodzi w skład benzyn samochodowych. Ksylene są węglowodorami występującymi w benzynach w największych ilościach, natomiast benzen i toluen to węglowodory aromatyczne o największym udziale masowym w spalinach.

Benzen oznaczony jest w decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2455/2001/WE z 20 listopada 2001 r. jako substancja priorytetowa. Substancja ta jest zawarta w załączniku pt. "Wykaz substancji niebezpiecznych wraz z ich klasyfikacją i oznakowaniem" do nr 199 / poz. 1948 Dz. U. z dnia 24 listopada 2003 roku/. Oznakowana została **jako substancja rakotwórcza kategorii 1**, może powodować raka. Na organizm działa toksycznie poprzez drogi oddechowe. Jest związkiem mutagennym, przenikającym przez łożysko i toksycznym dla płodu.

4. REALIZACJA ZADANIA: „POMIARY BENZENU W WOJEWÓDZTWIE MAŁOPOLSKIM W 2007 ROKU” METODĄ WSKAŹNIKOWĄ

W roku 2007 Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Krakowie – Delegatura w Tarnowie kontynuował rozpoczęte w 2003 roku i prowadzone w 2004, 2005 i 2006 roku badania zanieczyszczeń powietrza benzenem w województwie małopolskim, zgodnie z Programem Monitoringu Środowiska w Województwie Małopolskim na lata 2007-2009.

W okresie badawczym od stycznia 2007 r. do grudnia 2007 r. pobrano miesięczne próbki powietrza celem oznaczenia benzenu.

Wykaz punktów pomiarowych zawiera tabela nr 3.

Uzyskane wartości stężeń benzenu przedstawiono w tabeli nr 4 i na rysunkach 2 i 3.

Ilość wyników miesięcznych, wystarczająca do określenia stężenia średniorocznego i porównania go z wartością dopuszczalną wynosi 11 tj. 90 % okresu badań. W okresie prowadzenia badań maksymalnie można było uzyskać 12 wyników w jednym punkcie tj. 100 % okresu badań. W okresie trwania badań uzyskano bardzo wysoką 100 % kompletność serii w 21 punktach pomiarowych. Tylko w 1 punkcie tj. w Starym Sączu uzyskano 92 % kompletność serii z powodu zniszczenia próbników.

Tab. 3. Lokalizacja punktów pomiaru benzenu metodą pasywną w województwie małopolskim w 2007 roku.

L.p.	Nr stanowiska	Lokalizacja	Metoda ozn. benzenu
1	2	3	4
1	1	Brzesko , pow. brzeski Przedszkole Publiczne Nr 4 , 32-800 Brzesko ul. Ogrodowa 10	rozpuszczalnikowa
2	2	Bochnia , pow. bocheński Miejskie Przedszkole Nr 2, 32-700 Bochnia, ul. Legionów Polskich 8	rozpuszczalnikowa
3	3	Limanowa , pow. limanowski Miejskie Przedszkole Nr 1, 34-600 Limanowa, ul. Stanisława Jordana 5	rozpuszczalnikowa
4	4	Nowy Targ , pow. nowotarski Nowotarska Telewizja Kablowa Sp. z o.o. ,34-400 Nowy Targ ul. Józefczaka	rozpuszczalnikowa
5	5	Zakopane , pow. tatrzański Stacja METEO, Rówień Krupowa, ul. Sienkiewicza , 34-500 Zakopane (Automatyczna Stacja Monitoringu Zanieczyszczeń Powietrza)	rozpuszczalnikowa
6	6	Tarnów, miasto 33-100 Tarnów, Al. Solidarności (Stacja automatyczna monitoringu zanieczyszczeń powietrza)	rozpuszczalnikowa
7	7	Dąbrowa Tarnowska , pow. dąbrowski Gimnazjum Nr 1 w Dąbrowie Tarnowskiej, ul. Zareby 22, 33-200 Dąbrowa Tarnowska,	rozpuszczalnikowa
8	8	Ciężkowice , pow. tarnowski- Ośrodek Zdrowia w Ciężkowicach, 33-190 Ciężkowice, ul. Zdrowa 2	rozpuszczalnikowa
9	9	Gorlice , pow. gorlicki Powiatowy Zarząd Drogowy w Gorlicach , ul. Słoneczna 7	rozpuszczalnikowa
10	10	Stary Sącz , pow. nowosądecki, Gminne Przedszkole Publiczne , Oś. Słoneczne Stary Sącz, tel. 446-04-86	rozpuszczalnikowa
11	11	Wieliczka , pow. wielicki Powiatowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna w Wieliczce, ul. Wicentego Pola 20 a, 32-020 Wieliczka	rozpuszczalnikowa

1	2	3	4
12	12	Kraków, miasto, Kraków, ul. Bulwarowa (Stacja automatyczna monitoringu zanieczyszczeń powietrza)	rozpuszczalnikowa
13	13	Skawina, pow. krakowski Posterunek Gazowy ul. Kopernika 2g, 32-050 Skawina	rozpuszczalnikowa
14	14	Wadowice , pow. wadowicki Przedszkole Publiczne nr 2, 34-100 Wadowice ,os. M. Kopernika 12	rozpuszczalnikowa
15	15	Sucha Beskidzka, pow. suski Powiatowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna, 34-200 Sucha Beskidzka, ul. Marii Konopnickiej 7	rozpuszczalnikowa
16	16	Myślenice, pow. myślenicki Placówka Opiekuńczo-Profilaktyczna Dla Dzieci Zdrowych i Specjalnej Troski, 32-400 Myślenice, Osiedle 1000 Lecia 18A	rozpuszczalnikowa
17	17	Proszowice, pow. proszowicki Parafia Najświętszej Marii Panny, ul.3-Maja 1,32-100 Proszowice	rozpuszczalnikowa
18	18	Miechów, pow. miechowski Urząd Skarbowy w Miechowie, ul. Stanisławy Daneckiej 1, 32-200 Miechów (obok zbiorników z paliwem)	rozpuszczalnikowa
19	19	Olkusz, pow. olkuski Automatyczna Stacja Monitoringu Zanieczyszczeń Powietrza, ul. Francesco Nullo, 32-300 Olkusz	rozpuszczalnikowa
20	20	Chrzanów, pow. chrzanowski Przedszkole Nr 10 w Chrzanowie, 32-500 Chrzanów, ul. Gen. Sikorskiego (Osiedle Trzebinia I)	rozpuszczalnikowa
21	21	Oświęcim, pow. oświęcimski Przepompownia Ścieków , 32-600 Oświęcim, ul. Solna 10	rozpuszczalnikowa
22	37	Nowy Sącz, miasto, Stacja IMGW w N. Sączu ul. Pijarska 30, 33-300 Nowy Sącz (Stacja automatyczna monitoringu zanieczyszczeń powietrza).	rozpuszczalnikowa

W oparciu o wyniki miesięczne obliczono i sporządzono zestawienie roczne wyników badań (tabela nr 4), dla każdego punktu pomiarowego.

W punktach zlokalizowanych na obszarze województwa małopolskiego stężenia średnioroczne mieściły się w przedziale od 5,07 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (Sucha Beskidzka) do 1,77 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (Gorlice).

W jednym punkcie pomiarowym (Sucha Beskidzka) stężenie średnioroczne przekroczyło wartość dopuszczalną a nie przekroczyło wartości dopuszczalnej powiększonej o margines tolerancji obowiązujący w 2007 r tj. $8 \mu\text{g}/\text{m}^3 = 5 \mu\text{g}/\text{m}^3 + 60 \% \text{ margines tolerancji}$.

Poza stanowiskiem w Suchoj Beskidzkiej, podwyższone wartości stężeń średniorocznych uzyskano w punktach: Kraków (4,46 $\mu\text{g}/\text{m}^3$), Nowy Targ (3,78 $\mu\text{g}/\text{m}^3$), Wadowice (3,51 $\mu\text{g}/\text{m}^3$) i Miechów (3,42 $\mu\text{g}/\text{m}^3$).

Średnie stężenia w sezonie letnim mieściły się w przedziale od 2,82 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (Kraków) do 0,83 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (Gorlice). Średnie stężenia w sezonie zimnym mieściły się w przedziale od 7,73 (Sucha Beskidzka) do 2,7 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (Gorlice).

Stężenia nie przekraczające 50 % normy średniorocznej zanotowano tylko na trzech stanowiskach pomiarowych tj. w Dąbrowie Tarnowskiej, Ciężkowicach i Gorlicach.

Tab. 4. Zbiornicze zestawienie średniorocznych stężeń benzenu w poszczególnych punktach pomiarowych na obszarze województwa małopolskiego w 2007 roku.

Lp.	Stanowisko (nr / miejscowość)	Rok 2007				
		Średnie stężenie roczne $\mu\text{g}/\text{m}^3$	Średnie stężenie w sez. letnim w $\mu\text{g}/\text{m}^3$	Średnie stężenie w sez. zimnym w $\mu\text{g}/\text{m}^3$	Stężenie max/min w roku $\mu\text{g}/\text{m}^3$	Procent wyników uzyskanych
1	2	3	4	5	6	7
1	1/ Brzesko	2,74	0,97	4,52	6,9/0,55	100
2	2/Bochnia	2,71	1,07	4,35	6,9/0,55	100
3	3/Limanowa	2,97	1,15	4,78	6,8/0,55	100
4	4/Nowy Targ	3,78	1,56	5,98	11,8/ 0,85	100
5	5/Zakopane	3,04	1,15	4,93	8,8/0,55	100
6	6/Tarnów	2,93	1,28	4,58	8,3/0,55	100
7	7/Dąbrowa Tarnowska	2,23	0,85	3,62	5,5/0,55	100
8	8/Ciężkowice	2,47	1,21	3,73	5,4/0,55	100
9	9/Gorlice	1,77	0,83	2,7	3,6/0,55	100
10	10/Stary Sącz	2,75	1,3	4,2	6,5/0,55	100
11	11/Wieliczka	2,6	0,95	4,27	6,6/0,6	100
12	12/Kraków	4,46	2,82	6,1	9,2/2,1	100
13	13/Skawina	3,39	1,64	5,15	8,0/0,65	100
14	14/Wadowice	3,51	1,5	5,52	10,4/ 0,6	100
15	15/Sucha Beskidzka	5,07	2,4	7,73	12,3/1,5	100
16	16/Myślenice	2,78	1,24	4,32	8,6/0,6	100
17	17/Proszowice	3,3	1,24	5,37	7,7/0,6	100
18	18/Miechów	3,42	1,23	5,6	7,6/0,6	100
19	19/Olkusz	3,02	1,11	4,93	6,3/0,6	100
20	20/Chrzanów	3,18	1,34	5,02	6,7/0,6	100
21	21/Oświęcim	2,67	1,03	4,3	9,5/0,6	100
22	37/Nowy Sącz	3,07	1,59	4,84	6,3/0,55	92

Tab. 5. Zbiorcze zestawienie średniorocznych stężeń benzenu w poszczególnych punktach pomiarowych na obszarze województwa małopolskiego w latach od 2003 do 2007.

L.p.	Stanowisko (Nr/miejscowość)	Średnie stężenie roczne w $\mu\text{g}/\text{m}^3$				
		2003	2004	2005	2006	2007
1	2	3	4	5	6	7
1	1/ Brzesko	1,8	2,30	3,14	2,89	2,74
2	2/Bochnia	1,85	2,25	2,99	2,73	2,71
3	3/Limanowa	1,88	2,37	3,48	3,00	2,97
4	4/Nowy Targ	2,63	2,97	4,66	4,29	3,78
5	5/Zakopane	1,83	2,63	3,35	3,09	3,04
6	6/Tarnów	1,87	2,17	3,25	2,85	2,93
7	7/Dąbrowa Tarnowska	1,54	1,77	2,63	2,95	2,23
8	8/Ciężkowice	1,48	1,78	2,92	2,88	2,47
9	9/Gorlice	1,63	1,61	2,36	2,11	1,77
10	10/Muszyna	1,4	-	-	-	-
11	10/Stary Sącz	-	2,10	3,23	3,00	2,75
12	11/Wieliczka	1,94	2,30	3,48	3,19	2,6
13	12/Kraków	4,99	3,8	5,5	5,91	4,46
14	13/Skawina	2,71	2,86	4,56	4,43	3,39
15	14/Wadowice	3,2	2,82	4,47	4,28	3,51
16	15/Sucha Beskidzka	3,61	4,04	5,98	5,73	5,07
17	16/Myślenice	1,82	2,21	3,39	3,01	2,78
18	17/Proszowice	2,45	2,92	3,72	4,31	3,3
19	18/Miechów	2,45	2,61	3,98	4,10	3,42
20	19/Olkusz	2,14	2,31	2,78	3,32	3,02
21	20/Chrzanów	2,81	2,68	3,24	3,34	3,18
22	21/Oświęcim	3,37	2,86	4,12	3,63	2,67
23	37/Nowy Sącz	-	2,72	3,84	4,17	3,07

5. PORÓWNANIE METODY PASYWNEJ Z MANUALNĄ - MIASTA: TARNÓW I KRAKÓW

Tab.6. Zestawienie średniorocznych stężeń benzenu w punktach pomiarowych, uzyskanych poszczególnymi metodami pomiarowymi, w 2007 roku.

Lp.	Metoda pomiarowa	Średnie stężenie [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]		
		roczne	w sezonie letnim	w sezonie zimnym
Tarnów				
1	pasywna	2,93	1,28	4,58
2	przepływowa (manualna)	2,22	1,40	3,06
Kraków (Nowa Huta)				
3	pasywna	4,46	2,82	6,10
4	przepływowa (manualna)	3,5		
5	automatyczna	3,2	-	-

Zgodnie z wymogami zawartymi w opracowaniu „*Wskazówki do modernizacji monitoringu jakości powietrza pod kątem dostosowania systemu do wymagań przepisów UE ze szczególnym uwzględnieniem dużych miast*” (BMŚ W-wa 2000) równolegle w dwóch punktach pomiarowych prowadzono pomiary pasywne i przepływowe stężeń benzenu, w celu określenia korelacji wyników uzyskiwanych za pomocą obu metod pomiarowych.

Do pomiarów porównawczych wytypowano punkt w m. Tarnowie, to jest taki w którym spodziewano się stężeń o średnim, wyrównanym poziomie i punkt w Nowej Hucie przy ul. Bulwarowej. W Nowej Hucie prowadzono pomiary stężeń benzenu dodatkowo metodą automatyczną.

W tabeli nr 6 zestawiono wyniki stężeń benzenu uzyskane tymi metodami.

Analiza porównawcza wykazała, że stężenia benzenu uzyskane poszczególnymi metodami różnią się między sobą, a wyliczone **współczynniki korekcyjne wynoszą:**

dla punktu pomiarowego w Tarnowie - 0,76 (obliczany jako wartość stężenia z metody przepływowej do wartości stężenia z metody pasywnej),

dla punktu pomiarowego w Krakowie-Nowej Hucie przy ul. Bulwarowej – 0,78 (obliczany jako wartość stężenia z metody przepływowej do wartości stężenia z metody pasywnej) **i 0,72** (obliczany jako wartość stężenia z metody automatycznej do wartości stężenia z metody pasywnej).

Obliczone współczynniki korekcyjne można uznać za reprezentatywne:

- dla regionu tarnowskiego (powiat brzeski, bocheński, dąbrowski i aglomeracja tarnowska),
- dla obszaru dużego miasta.

Dla pozostałego regionu województwa małopolskiego powyższe współczynniki mogą być inne, ze względu na różnorodną rzeźbę terenu, zmienność warunków meteorologicznych i rozmieszczenie źródeł emisji zanieczyszczeń. Poza tymi dwoma punktami: w Tarnowie i w Krakowie, należałoby wytypować jeszcze co najmniej 2 punkty, reprezentatywne np. dla obszaru gór i dla obszaru zachodniej części województwa.

Tab. 7. Zestawienie średniorocznych stężeń benzenu w poszczególnych punktach pomiarowych, na obszarze województwa małopolskiego w latach 2006 i 2007.

L.p.	Stanowisko nr / miejscowość	Rok 2006	Rok 2007	Zmiana stężeń benzenu w 2007 roku w stosunku do 2006 roku w % [(-) spadek],
		Średnie stężenie roczne benzenu $\mu\text{g}/\text{m}^3$	Średnie stężenie roczne benzenu $\mu\text{g}/\text{m}^3$	
1	1/ Brzesko	2,89	2,74	(-) 5,2
2	2/Bochnia	2,73	2,71	(-) 0,7
3	3/Limanowa	3,00	2,97	(-) 1,0
4	4/Nowy Targ	4,29	3,78	(-) 11,9
5	5/Zakopane	3,09	3,04	(-) 0,2
6	6/Tarnów	2,85	2,93	2,8
7	7/Dąbrowa Tarnowska	2,95	2,23	(-) 24,4
8	8/Ciężkowice	2,88	2,47	(-) 14,2
9	9/Gorlice	2,11	1,77	(-) 16,1
10	10/Stary Sącz	3,00	2,75	(-) 8,3
11	11/Wieliczka	3,19	2,6	(-) 18,5
12	12/Kraków	5,91	4,46	(-) 24,5
13	13/Skawina	4,43	3,39	(-) 23,5
14	14/Wadowice	4,28	3,51	(-) 18,0
15	15/Sucha Beskidzka	5,73	5,07	(-) 11,4
16	16/Myślenice	3,01	2,78	(-) 7,6
17	17/Proszowice	4,31	3,3	(-) 23,4
18	18/Miechów	4,10	3,42	(-) 16,6
19	19/Olkusz	3,32	3,02	(-) 9,0
20	20/Chrzanów	3,34	3,18	(-) 4,8
21	21/Oświęcim	3,63	2,67	(-) 26,4
22	37/Nowy Sącz	4,17	3,07	(-) 26,4

W roku 2007 w porównaniu do roku 2006 obserwuje się spadek średnich rocznych stężeń benzenu w 21 punktach pomiarowych a wzrost w 1 punkcie pomiarowym – w Tarnowie. Najwyższe stężenie benzenu $5,07 \mu\text{g}/\text{m}^3$ zanotowano w mieście Sucha Beskidzka a najniższe w mieście Gorlice – $1,77 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

W 2007 roku, największy spadek stężenia benzenu zaobserwowano na stanowiskach pomiarowych w miastach: Oświęcimiu i Nowym Sączu (26,4 %) a najniższy w miastach Zakopane i Bochnia (0,2 % do 0,7 %).

Spadek stężenia w 2007 roku w porównaniu do 2006 roku przedstawiał się następująco:

- w 6 punktach pomiarowych stężenie spadło o ponad 20,0 %,
- w 6 punktach pomiarowych stężenie spadło o 10,0 % do 20,0 % ,
- w 9 punktach pomiarowych stężenie spadło o 0,2 % do 10,0 % ,
- w 1 punkcie pomiarowym stężenie wzrosło o 2,8 %.

Z przebiegu rocznych serii pomiarów odczytać można wyraźną sezonową zmienność stężeń benzenu (wyższe w okresie zimy, niższe w sezonie letnim). Zasadne jest więc stwierdzenie, że powodem wysokich stężeń w sezonie grzewczym jest emisja z sektora komunalno - bytowego tzw. „niska emisja” , wpływająca na pogorszenie warunków areosanitarnych w miastach.

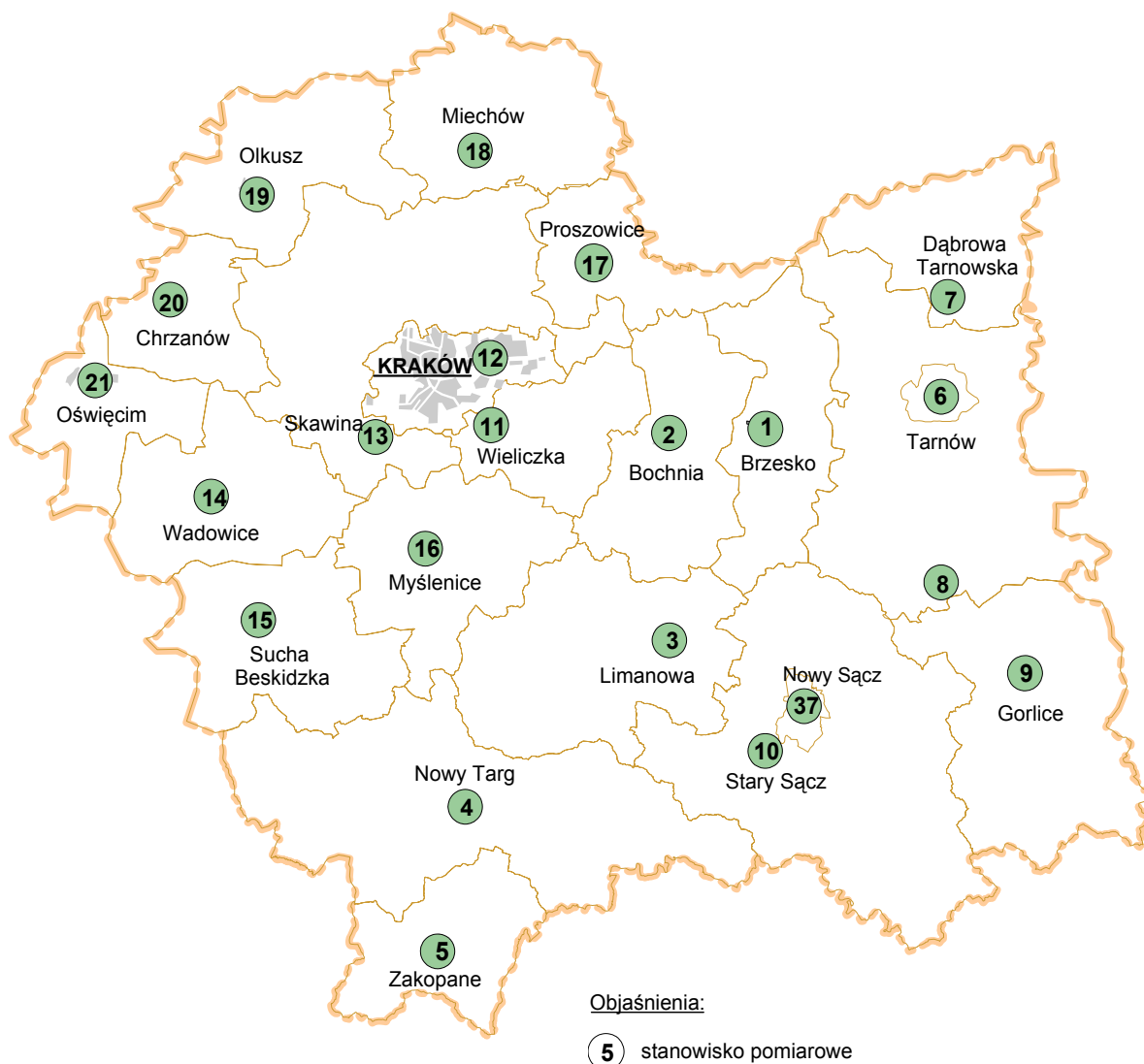
6. PODSUMOWANIE

W jednym punkcie pomiarowym stężenie średnioroczne benzenu mieściło się pomiędzy wartością dopuszczalną a wartością dopuszczalną powiększoną o margines tolerancji. Najwyższe stężenie średnioroczne benzenu zanotowano w Suchej Beskidzkiej ($5,07 \mu\text{g}/\text{m}^3$) a najniższe w Gorlicach ($1,77 \mu\text{g}/\text{m}^3$).

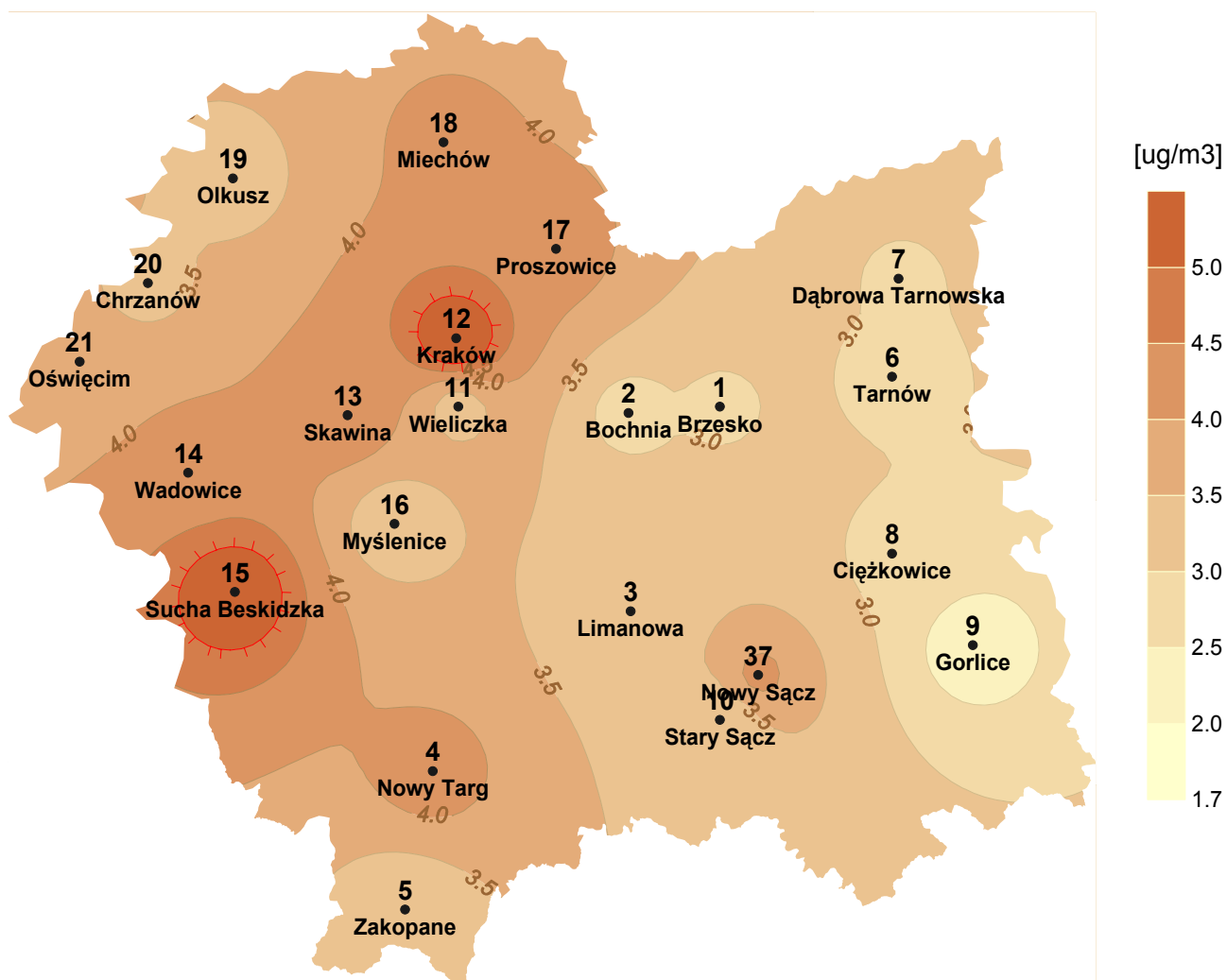
W sezonie zimnym (grzewczym) (I-III i X-XII) występują najwyższe stężenia średniomiesięczne benzenu. Najwyższe stężenia miesięczne zanotowano w m. Sucha Beskidzka ($12,3 \mu\text{g}/\text{m}^3$), m. Nowy Targ ($11,8 \mu\text{g}/\text{m}^3$) i m. Wadowice ($10,4 \mu\text{g}/\text{m}^3$).

W roku 2007 w porównaniu do 2006 roku zanotowano niższe średnioroczne stężenia benzenu na 21 stanowiskach pomiarowych.

W 2007 roku w 95 % punktów pomiarowych kompletność serii pomiarowej wynosiła 100 %.

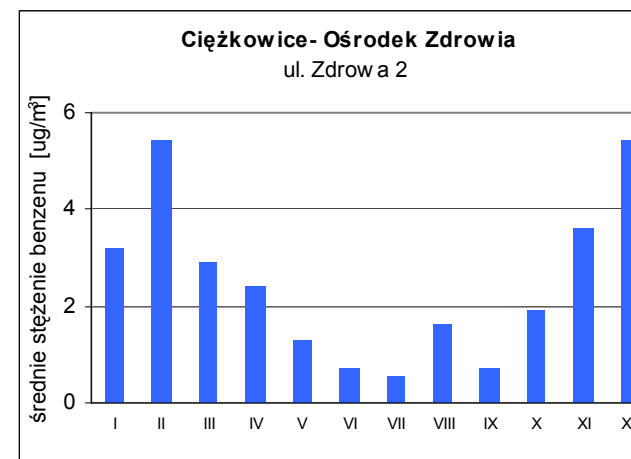
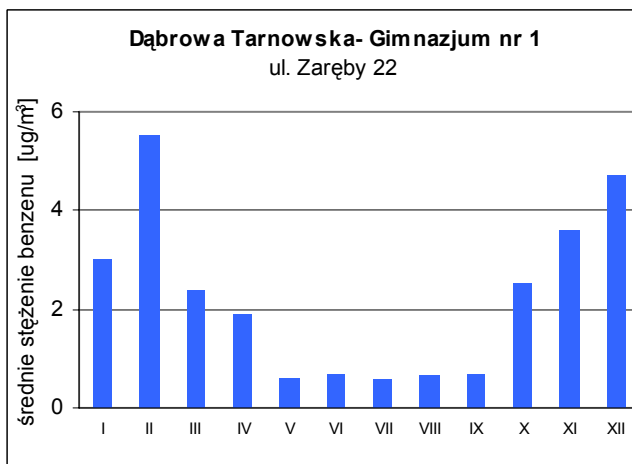
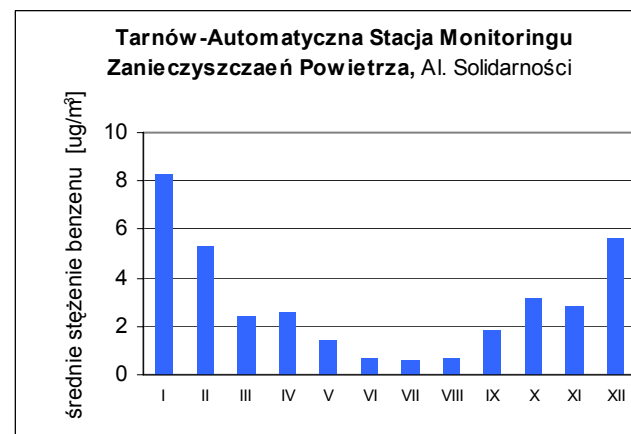
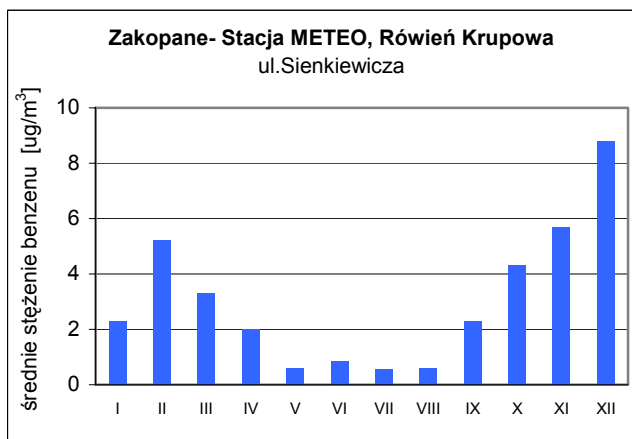
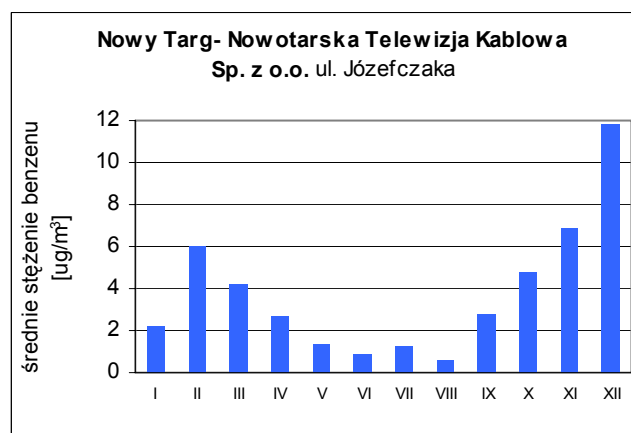
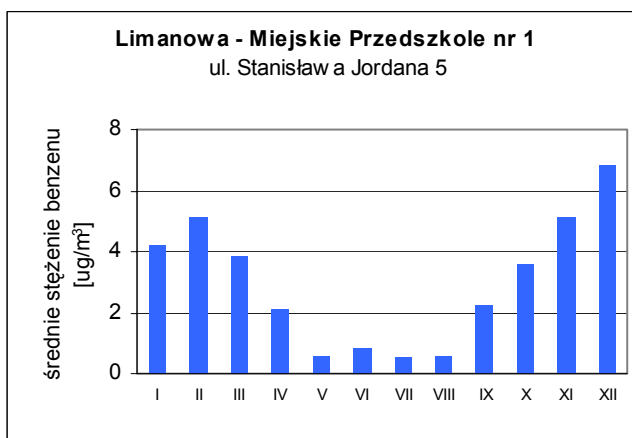
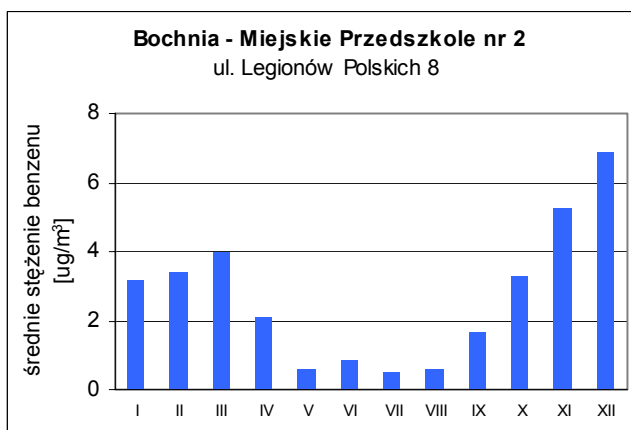

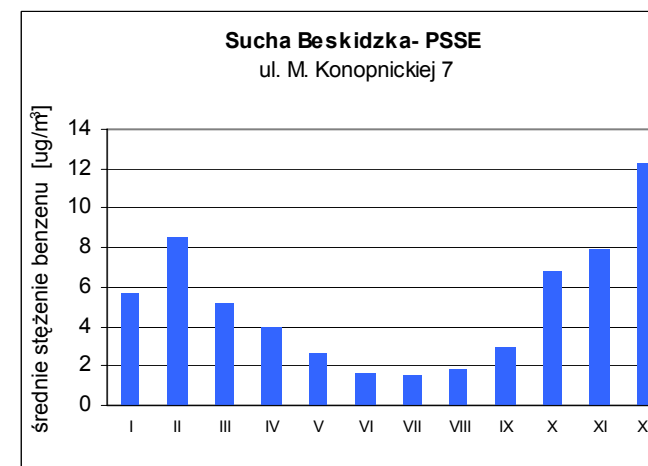
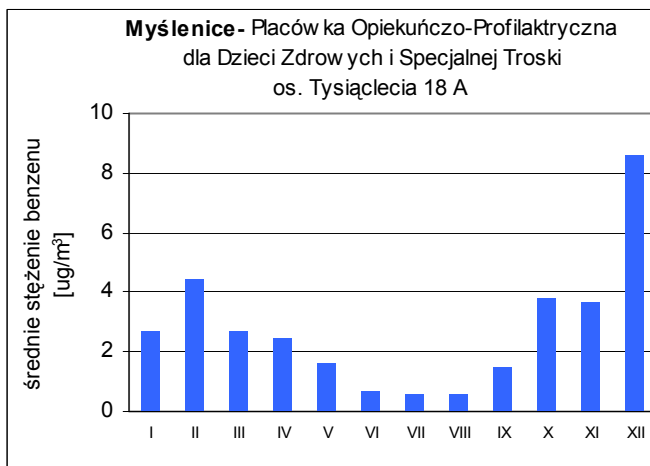
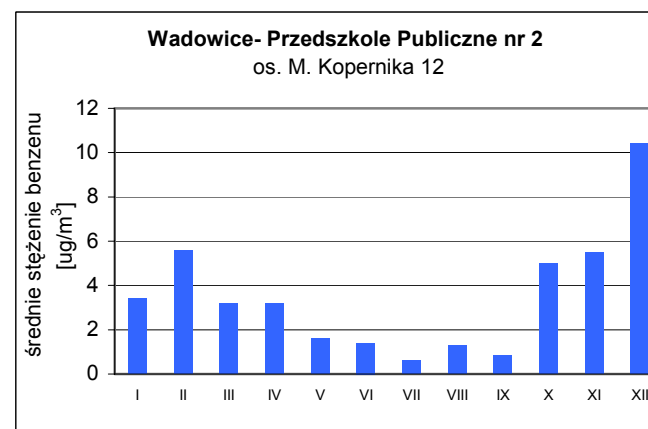
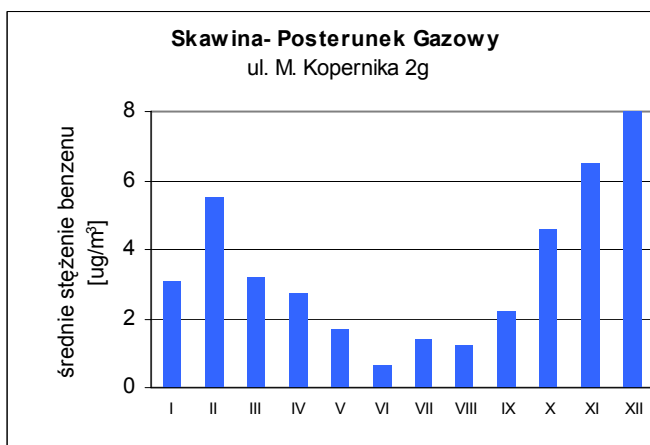
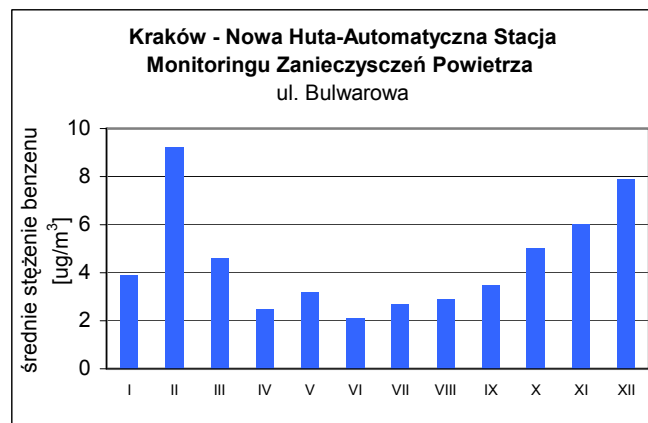
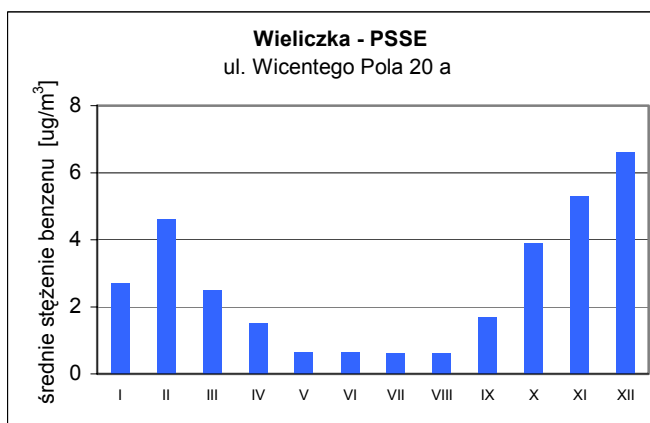
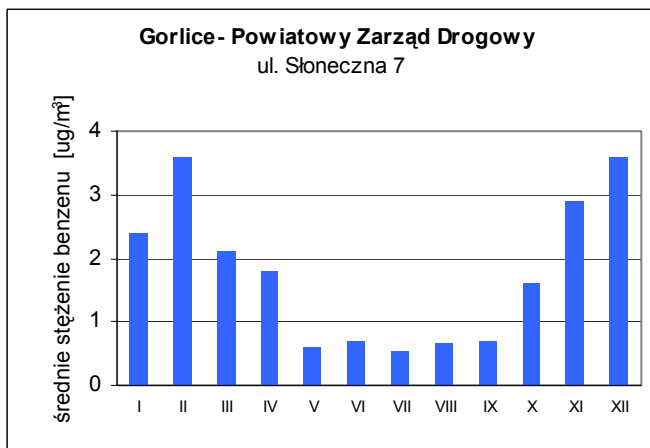
Rys.1. Lokalizacja punktów pomiaru benzenu metodą pasywną w województwie małopolskim w 2007 roku.

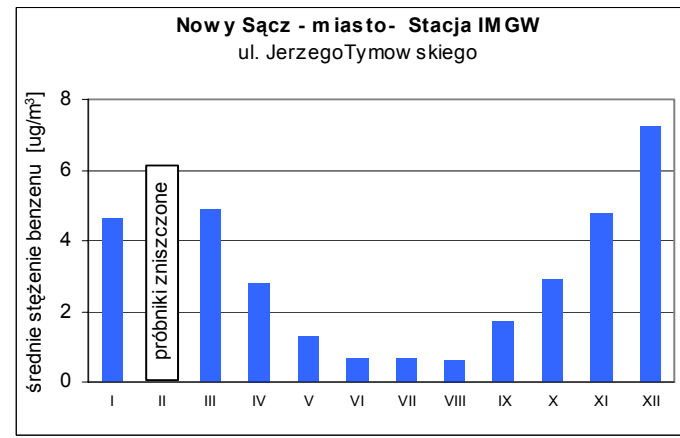
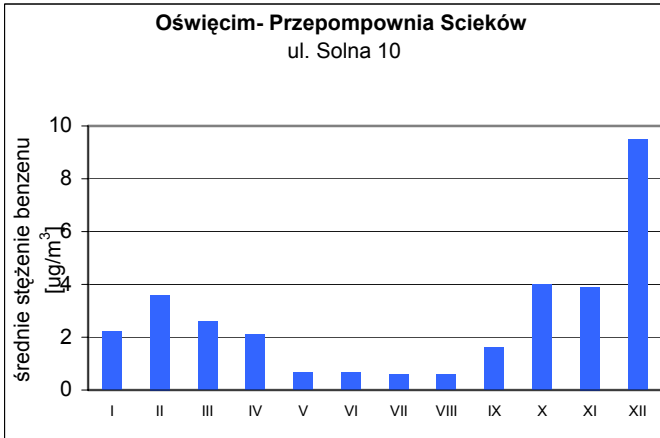
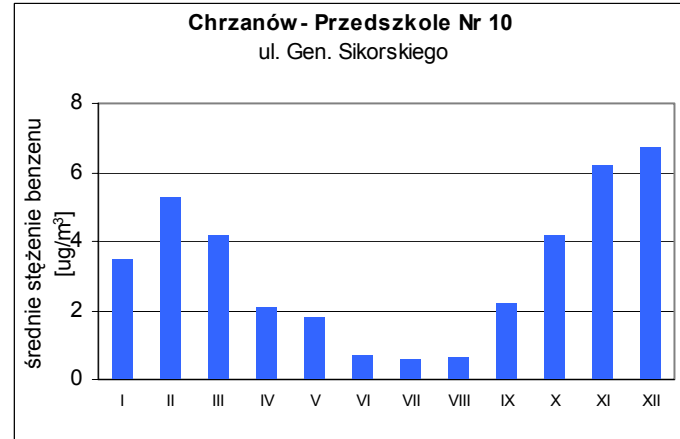
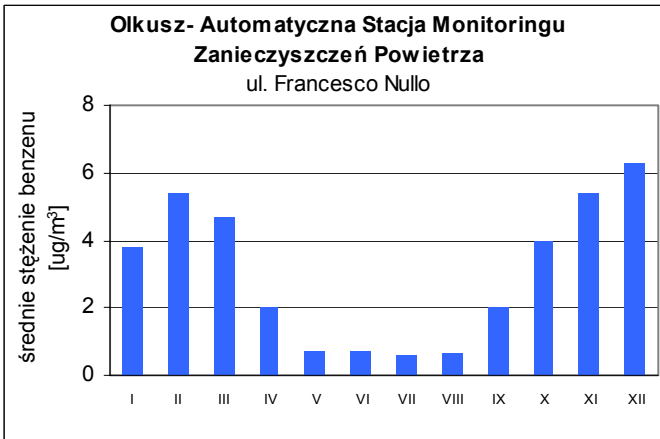
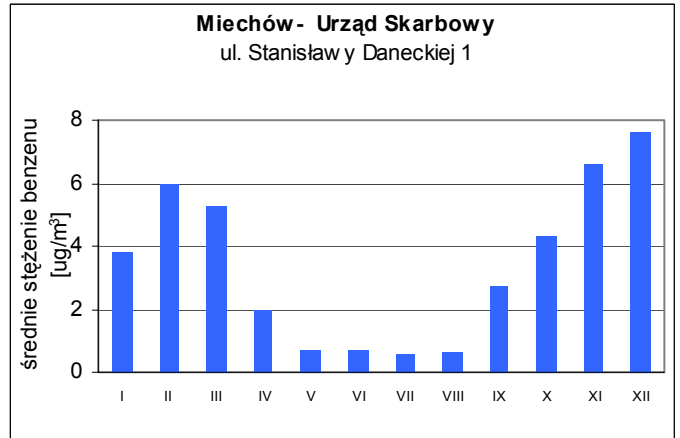
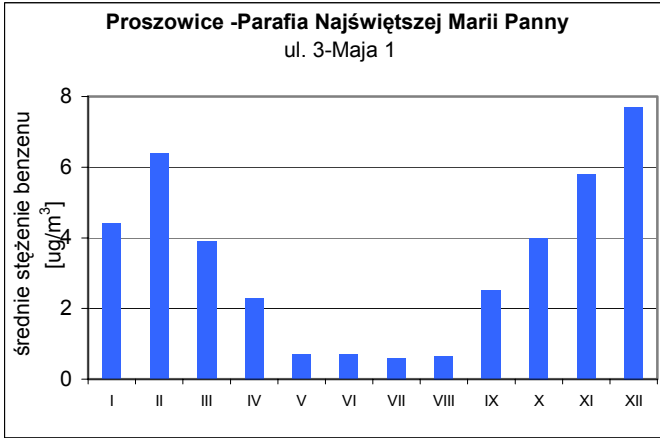

Rys.2. Rozkład średnich stężeń benzenu na obszarze województwa małopolskiego w 2007 roku.

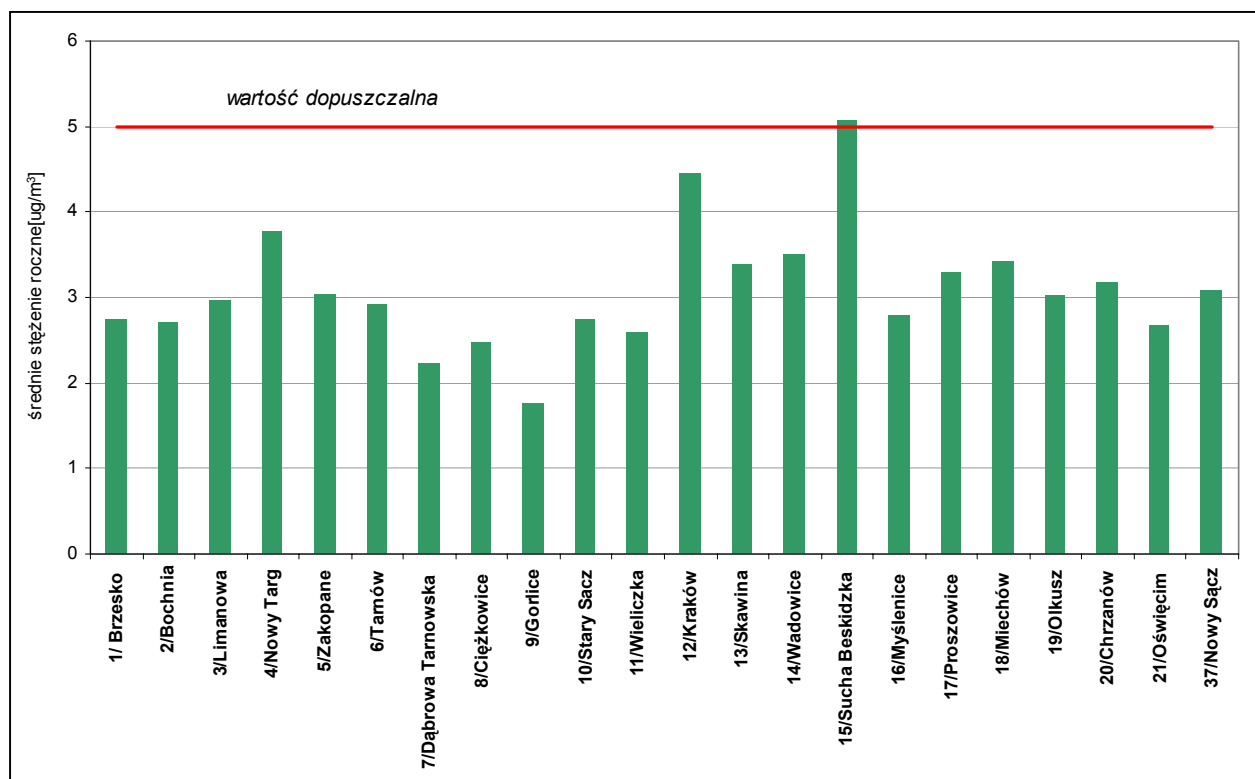
Rys.3. Średnie stężenia benzenu na poszczególnych stanowiskach pomiarowych w roku 2007 w województwie małopolskim. (metoda pasywna)

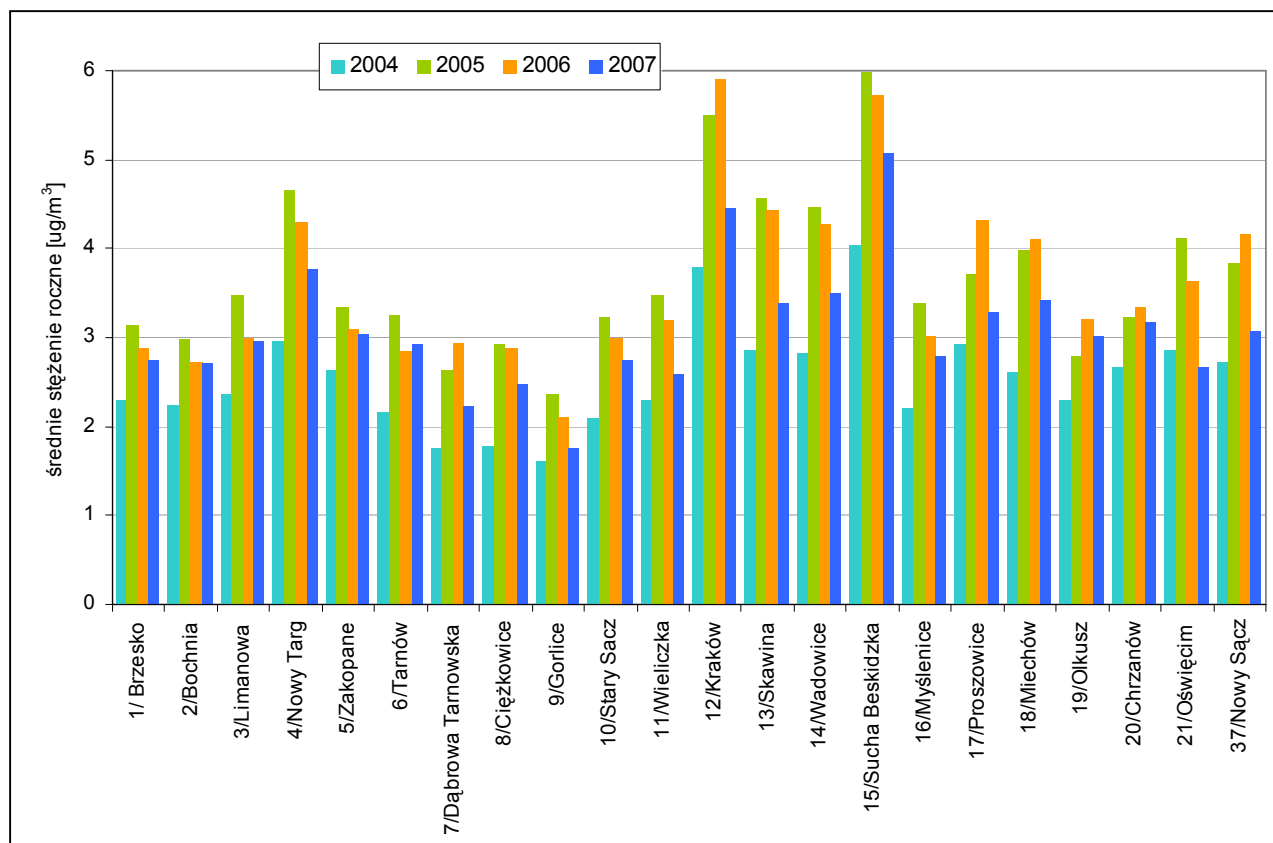

Rys.4. Zbiorcze zestawienie stężeń średniorocznych benzenu w poszczególnych punktach pomiarowych w województwie małopolskim w 2007 roku

Rys.5. Porównanie stężeń średniorocznych benzenu na poszczególnych stanowiskach w latach 2004-2007 w województwie małopolskim.

Rys.6. Zmiany stężeń średniorocznych benzenu w latach 2004-2007 w punktach pomiarowych na obszarze województwa małopolskiego

